

Trump fracassa al Senat

El president Trump ha fracassat al Senat volent retallar l'Obamacare. Sense els diners d'aquesta retallada Trump no pot rebaixar impostos als rics ni invertir en infraestructures

La setmana passada sis eurodiputats de la comissió d'Economia del Parlament Europeu (PE) hem visitat Washington i Nova York i n'he tornat impressionat: es nota molt que, des de fa 80 anys, funcionen totes les agències federals de supervisió i control (SEC, FDIC, CFTC: dipòsits, assegurances, futurs i mercats financers). Aquestes agències fan una feina molt exhaustiva i eficient, sempre per sobre del moment del cycle polític del país. Aprenent dels errors de les *subprime* ("vam creure'ns que tothom podia ser propietari del seu habitatge"), gestionen el dia a dia per mitjà d'un rigorós *benchmarking* permanent a les entitats financeres, en un país on la banca només atorga el 20% del crèdit a l'economia productiva. Aquest darrer percentatge a Europa és del 65% i a Espanya del 80%.

El mateix dia que vam visitar el Capitoli alguns congressistes hi vam viure un moment deliciós: dos senadors republicans més van decidir no fer cas al president Trump i van optar per mantenir el programa *Obamacare*, i deixaren Trump en minoria al Senat. Sense els diners d'aquesta retallada social Trump no pot rebaixar impostos als rics ni donar un impuls a la inversió en infraestructures, eixos bàsics del seu programa. Tot i el domini dels republicans a les dues cambres del Congrés, el *Russiasgate* desgasta dia a dia Trump i la seva popularitat: tot just 9 mesos després de ser escollit, està en mínims històrics, en contra del que sol ser habitual. Els demòcrates ja albiren recuperar el control de la Cambra dels Representants al novembre de 2018.

RAMON TREMOSA

Hi ha consens en el fet que a Trump li costarà molt dur a terme el seu programa i, si bé encara avui pot fer revertir algunes inversions de multinacionals manufactureres de països emergents als EUA, molt difícilment podrà desfer el camí de l'harmonització financera (Basilea, Dodd-Frank Act review). El sistema de contrapesos institucionals dels EUA (*Checks & Balances*) no es pot capgirar sense una gran majoria social i sense el consens dels dos grans partits.

El programa de rescat financer als EUA (TARP, *Troubled Assets Relief Programme*), per cert, va obligar a tancar desenes de bancs no viables als EUA i tots els diners públics prestats al sector financer amb dificultats han estat retornats al pressupost. El Congrés dels EUA va tombar la proposta de TARP a Bush la

tardor de 2008 (no garantia prou aquestes condicions) però va aprovar la proposta d'Obama de 2009 en els termes esmentats.

Amb Stanley Fischer, vice-president de la Reserva Federal (banc central dels EUA) i autèntic home fort de la institució, vam debatre les fortaleces actuals de l'economia dels EUA (creixement notable, atur per sota de la taxa natural, llarg període d'estabilitat econòmica i financera) i també la seva gran feblesa (creixement productivitat i salaris estancats). Fischer confia que la normalització del balanç de la FED (*tapering*) es podrà fer gradualment sense afectar negativament els mercats ni l'economia global.

Stanley Fischer, preguntat si la FED comprava deute d'empreses, tal com han fet sis bancs centrals nacionals a l'emparedat del BCE en el darrer any per valor de 85.000 M€, ens va dir que "la FED no compra deute privat perquè altera el *level playing field*" (igualtat de condicions per competir).

A la UE, mentre Alitalia està al caire de l'ensorrament, ara hem sabut, per pressió de 44 eurodiputats de la Comissió d'Economia del PE, que el Banc Central d'Irlanda ha comprat deute de Ryanair i que el Banc d'Espanya ha comprat deute de Supermercats Dia (quin és el criteri en termes *d'interès nacional espanyol* d'aquesta compra?, com queden els altres supermercats de l'Estat espanyol?). Als EUA l'autèntic liberalisme (*Truly Liberalism*) topa frontalment contra el 'capitalisme d'amiguets' (*Crony Capitalism*).

Eurodiputat independent pel PDeCAT